

§ 26. Naar unge Menneffer imellem 15 og 18 Aar sættes i Fængsel paa Vand og Brød, maa Straffen ikke være uafbrudt længere end 3 Dage. I Krigstribene anvendes den ikke i mere end 2 Gange 3 Dage, og ellers maa den ingenfinde overstige 6 Gange 3 Dage. Efter at Straffen har været 3 Dage, gives en Mellemfrist af 2 Dage, i hvilket den Paagældende, hvad enten simpelt eller strengt Fængsel paa Vand og Brød er ham tilkjendt, holdes i Bagtarrest eller ombord i Skibe efter Omstændighederne under Opstgt. Straf af Fængsel paa Vand og Brød i 3 Dage for unge Menneffer, som paa den Tid Straffens Fuldbyrkelse begynder, ere mellem 15 og 18 Aar gamle, ansees lige med samme Straf i 5 Dage for ældre Personer. Derksom der paa Grund af bemeldte unge Menneffers Udseende eller andre Omstændigheder maatte i en Sag opstaae Tvivl om, hvorvidt de uden Fare for deres Helbred kunne udholde Fængsel paa Vand og Brød, bør herom, forinden Straffen fuldbyrdes, indhentes Betænkning fra vedkommende Læge.

§ 27. Fængsel paa Vand og Brød anvendes ikke paa Officerer, med mindre de maatte have forskyldt denne Straf for nogen Forbrydelse, der i den offentlige Mening betragtes som vanærende.

Underofficerer maae ikke straffes med strengt Fængsel paa Vand og Brød uden i Forbindelse med Bestillings Fortabelse. Personer, der paa den Tid, Straffens Fuldbyrkelse begynder, ere over 60 Aar, skulle istedetfor i Fængsel paa Vand og Brød hensesættes i mørk Arrest paa indskrænket Kost. Ligeledes skulle de Personer, der efter Lægens Vidnesbyrd ikke uden Fare for deres Helbred kunne udholde en forskyldt Straf af Fængsel paa Vand og Brød eller en Deel af samme, hensesættes i mørk Arrest paa indskrænket Kost.

§ 28. Fæstningsarrest er enten simpel eller streng Fæstningsarrest. Den udstaaes i et Arrestværelse i en Fæstning. Hver Arrestant bør være indeluffet i et særskilt Værelse.

§ 29. Den, som er dømt til simpel Fæstningsarrest i længere Tid end 1 Maaned, tillades det efter den første Maanedes Udlob at bevæge sig under behørig Opstgt og uden Børge i en Tid af indtil 2 Timer daglig paa et affides Sted i Fæstningen. I den første Maaned af Fæstningsarrest haves ikke en lige Tilladelse til Bevægelse i fri Luft, men naar nogen saadan Bevægelse dog ansees nødvendig for den Arresteredes Helbred, kan Fæstningens Høistbefalende tillade den, men ikke oftere eller i længere Tid end nødvendigt og ordentligvis ikke over 1 Time om Dagen. Det kan tillades den, som udholder simpel Fæstningsarrest, at modtage Besøg nogle faa Timer om Dagen, men ikke at holde noget Selskab.

§ 30. Den, som er dømt til streng Fæstningsarrest, tilstedes der ikke nogen anden Bevægelse i fri Luft end efter Reglerne i § 29 for den første Maaned af simpel Fæstningsarrest. Han maa ikke modtage Besøg, undtagen naar han under overordentlige Omstændigheder erhoder særlig Tilladelse dertil af Fæstningens Høistbefalende.

§ 31. Fæstningsarrest er anvendelig paa Officerer, men ikke paa Underofficerer og menige Krigsmænd, streng Fæstningsarrest ogsaa paa Officerer, som straffes med Embeds eller Bestillings